

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : tbptdn@videotron.ca
WEB: WWW.VOVINET.ORG

số 670

11 tháng 05 năm 2008

Tờ báo hằng tuần **ĐIÊN KHÍ PHẦN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Hợp Nhứt

Hợp nhứt cùng Trời rõ nhứt nguyên
Bền lâu không bỏ rõ Trời duyên
Hành thông đời đạo thông giềng mối
Sống động cơ Trời vẫn nối liền

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 25/07/98 đến 31/07/98

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Người tu thiền mặt hiền hay dữ ?
- 2) Tự do do đâu hình thành ?
- 3) Muốn dứt khoát thì phải dứt làm sao mới đúng ?
- 4) Duyên lành do đâu hình thành ?
- 5) Tu cần thực hành liên tục hay mong đợi một việc gì có hữu ích hay không ?
- 6) Làm sao đạt được tình thương và đạo đức ?
- 7) Người tu thiền có pháp lực hay không ?

1) Atlantic city, 25/07/98 5 : 40 AM

Hỏi : Người tu thiền mặt hiền hay dữ ?

Đáp : Thừa người tu thiền đúng pháp tự hóa giải được nghiệp lực, mặt mày tươi sáng. Nội tâm quân bình chỉ có hiền lương giải tiền, trí sáng tâm minh, tâm lành tự phát, tận độ quần sanh

Kệ :

*Thực hành tinh khiết ý tâm thanh
Giải tỏa phiền ưu tự thực hành
Minh đạo giúp đời không tiếc uổng
Thành tâm phục vụ tự mình hành*

2) Atlantic city, 26/07/98 4 : 10 AM

Hỏi : Tự do do đâu hình thành ?

Đáp : Thừa tự do do sự phát triển tâm từ bi của mọi hành giả trên mặt đất hình thành. Có từ bi thì mọi người sẽ nói rộng tâm thức, không khí sẽ trong lành, rất dễ hợp tác trong tinh thần xây dựng đại sự chung. Nếu ngược lại thì chỉ lo âu sợ mất muốn còn, sanh ra sự nghi kỵ lẫn nhau, khó tu khó tiến, thích chức ham địa vị, cuối cùng cũng chẳng về đâu cả, của thiên trả địa rất rõ ràng. Luật Trời rất công minh, nhẹ làm Trời, nặng làm đất, mỗi phần hành đều phải nhẹn nhục, dẫn thân trong thực hành, không hành mà nói tu, rốt cuộc chỉ có ngu mà thôi. Cho nên ở thế gian hay thờ cúng là vậy

Kệ :

*Thực hành phát triển rõ hằng ngày
Sửa tánh tu tâm mới đổi thay
Đời đạo song hành tâm thức giác
Qui nguyên giềng mối rõ đời nay*

3) Atlantic city, 27/07/98 4 : 50 AM

Hỏi : Muốn dứt khoát thì phải dứt làm sao mới đúng ?

Đáp : Thừa muốn dứt khoát thì phải tự tu, phát triển trí tâm, nhẹn nhục tối đa, thanh tịnh mới dứt khoát và không có tái tục nữa, không còn luyến tiếc những chuyện không cần thiết và tự liên tục xây dựng sự cần thiết hướng về không giới mà hành triển

Kệ :

*Thấu triệt minh tâm tự tiến dần
Qui nguyên giềng mối tự phân lần
Thực hành chất phát không giờ dứt
Tránh khỏi lầm mê rõ pháp ân*

4) Atlantic city, 28/07/98 3 : 40 AM

Hỏi : Duyên lành do đâu hình thành ?

Đáp : Thừa duyên lành do tâm tu tự thức hình thành, thích thú và chung vui trong tình thương sống động, vui hòa và khai thông trí tuệ, què Trời và Trời là một đời đời dựng xây

Kệ :

*Chơn tâm phát triển duyên tình đạo
Thức giác tâm tu tự bước vào
Vũ trụ cần khôn tu tiến bước
Duyên lành tái ngộ chẳng phân màu*

5) Atlantic city, 29/07/98 4 : 10 AM

Hỏi : Tu cần thực hành liên tục hay mong đợi một việc gì có hữu ích hay không ?

Đáp : Thừa tu thì đêm đêm cần thực hành thay vì mong đợi tạo động cho chính mình, tâm thân bất ổn

Kệ :

*Vui hành thanh tịnh chẳng đời mong
Giải tiến phân minh tự tháp tông
Tiến tới không cần mong ước đợi
Tâm linh sáng suốt tự mình thông*

6) Atlantic city, 30/07/98 5 : 45 AM

Hỏi : Làm sao đạt được tình thương và đạo đức ?

Đáp : Thừa muốn đạt được tình thương và đạo đức, thì phải có tinh thần phục vụ cho chung, tức là dẫn thân vô quái ngại, bất vụ lợi cá nhân

Kệ :

*Tuyệt đối minh tâm tự phân hành
Thế cảnh điều linh chẳng cạnh tranh
Xây dựng không ngừng tâm tận độ
Cùng chung tiến hóa đạt phần thanh*

7) Atlantic city, 31/07/98 2 : 00 AM

Hỏi : Người tu thiền có pháp lực hay không ?

Đáp : Thừa người tu thực hành đúng đắn có pháp lực, tức là giải được sự phiền muộn sai quấy trong nội tâm, trí tâm thanh nhẹ, chẳng còn si mê, tức là pháp lực tự giải được sự trần trược, hòa hợp với thanh giới mà tu

Kệ :

*Giải tỏa si mê tự giải mù
Trí tâm thanh nhẹ chẳng khờ ngu
Tự mình tiến hóa không sa ngã
Thanh tâm tu luyện chẳng mê mù.*

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

**PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỀN
RỬA SẠCH TÂM LẤN THÂN**

(Trích trong 49 chương Tu Đạo Kinh)

Chương 7 làm sạch ghét: Thề xác không sạch sẽ, bụi bặm dơ dáy bám đầy phải lo tắm rửa. Tâm bụi bặm không thanh tịnh lực căn lực trần bị nhiễm, nếu không lo tẩy rửa ắt bị mê bụi. Do đó thân dơ dáy có thể dùng nước trần gian rửa sạch, còn tâm ô uế phải có nước pháp mới rửa sạch nổi. Lực căn lực trần mà trong sạch, các lỗ chân lông phải sáng sủa, không một sợi lông một sợi tóc bị ô nhiễm mới mong sống đạo. Các bạn thấy không? Ngày hôm nay chúng ta may mắn, chúng ta rửa hàng ngày hàng đêm, chúng ta công phu là chúng ta dùng pháp thủy rửa tâm, Thanh Khí Điền rửa tâm.

Chúng ta may mắn được cái pháp này để thực hiện cái Pháp Luân Thường Chuyển.

Một hơi sung sướng vô cùng, bạc tỷ không mua được

THƠ

CÙNG HÀNH

*Sống đời hành đạo bạn ơi
Sự đời đen trắng ngàn ngơ lụy phiền
Nợ trần là nghiệp tiền duyên
Xác thân phải trả, buồn phiền làm chi ?
Thành tâm luyện đạo Vô Vi
Tịnh tâm nhập định, tự đi Thiên Đường
Giờ thì dũng chí kiên cường
Hồn linh khỏi then, tìm đường dự thi
Nghiệp trần dày mỏng ai bì
Hôn ai nấy luyện, thực thi trở về
Dũng hành tinh tấn dẹp mê
Bạn bè chung sức hướng về Phật Tiên
Kiếp này quyết chí hành siêng
Cùng chung điểm hẹn, đêm thiền có nhau
Duyên lành hành đạo Thầy trao
Sớm ngày đắc đạo, cùng nhau giúp đời.
TP.HCM. 05/05/2008
Minh Vô Vi*

DIỄN TIẾN

*Diễn tiến huyền cơ chuyển biến huyền
Thương yêu đoàn kết đạt hòa yên
Đức cha vun gốc cây nhiều trái
Hạt hạnh gieo duyên tỏa khắp miền
Tỏa khắp nhân gian người đạt thức
Chung thuyền hội nhập Vô Vi Thiên
Phúc điền thượng đỉnh chung khai mở
Diễn tiến từ đây thuận huyền thiên
Phúc Tâm Cà Mau 1/4/2008*

====

HIỀN KIÊN

*(BD CM trao đổi vui hòa cùng anh Hồng ST)
Hồng đến tình thương tận cuối miền
Vui hòa diễn trôi chuyển triển miền
Hữu duyên đối diện đạo duyên ấy
Giải chấp phá mê giải tỏa phiền
Thọ thực buổi trưa nghe kỳ lạ
Thắm tình chơn điển điển hiền kiên
Hấp thu thanh thanh trong tịnh độ
Trao đổi hòa yên tình lãng thiên
Phúc Tâm Cà Mau 1/4/2008*

HÀNH TRANG THIÊN LÝ

Còn chút của này phải ráng tu
Thoát vòng ham muốn thoát ngục tù
Cư trần đã nhiễm cần biết giải
Giữ được an cư gỡ mê mù.

Mê mù phá rối đường tu
Nhất tâm giải thoát nhất tu nương nhờ
Rõ tình Chơn Lý nguồn khơi
Rõ tâm tu tập chẳng bỏ vợ buồn.

Cha Lành đợi trẻ hồi hương
Lu bu tại thế tìm đường vượt lên
Nhũ khuyên hành niệm chớ quên
Một ngày sáng tỏ, lênh đênh thuyền từ.

Ngày giờ Lục Tự khư khư
Nói vòng tu học, an như vững bền
Ôm tình tận độ kê bên
Nhớ nhưng chất ngất đường lên Cửu Trùng.

Vẫy vùng tù ngục mịch mịch
Tập trung Tam Bửu ung dung với Thiên
Nói niềm ngoan đạo như chiêm
Nhớ ơn tận độ triển miên học hành.

Thường xuyên cùng hướng về thanh
Gieo duyên lành tốt xứng danh con Trời
Đại Ân Đại Đức Phật Trời
Tội hôn nhớ mãi đời đời kiếp tu.

Ánh dương xuyên lớp sương mù
Trời cao Đất rộng học tu tiến hoài
Có khi thốn thức bi ai
Tu trong động loạn chẳng sai lời Thầy.

Người còn đó ta còn đây
Còn bao lâu nữa tù đày vụt bay
Ngựa hay chẳng sợ đường dài
Ngày dài tháng rộng miệt mài phận con.
Như là kết dính keo sơn
Đời tu kết chặt chẳng sơn chẳng phai
Dù cho thân phận ngắn dài
Lòng này tâm nguyện một hai về Trời.

Hành trang đã sẵn sàng rồi
Cho người vượt tiến bến đời tử sanh
Trước sau phải tiến về thanh
Kiếp đời rõ khổ ! Sao đành quên tu !

Dù cho tận độ lắm ru
Không tu không học ! Chu du cõi nào !
Tội hôn nặng nhẹ đến đâu
Nhứt tâm tu học tiến vào Càn Khôn.

Hiệp Bình Phước, 26-02-2008
TỪ HÙNG.

====

TA VỚI NGƯỜI

Ta với người đồng chung nhịp thở
Ta với người duyên nợ đều mang
Người say hạnh phúc trần gian
Ta mê góp nhặt ánh vàng hà sa.

Gót chân hồng kiêu sa bụi phấn
Khuất đường chiều lặn đặn mùi hương
Kiếp người dâu bể mờ sương
Mấy ai hiểu đặng con đường tử sinh.

Ta với người tánh tình đồng thức
Ta với người hai cực mãi xa
Ta theo hạnh khổ Di Đà
Người đi tận hưởng phù hoa nẻo đời.

Phù Nhuận, 28-04-2008
Thiền Sinh Phương.

=====

====

CHÀO MỪNG ĐOÀN CỨU TRỢ ĐẾN HUYỆN THỚI BÌNH.

Phái Đoàn Bạn Đạo đến Cà Mau,
Cứu trợ Đồng Hương như thuở nào,
Hoan hỷ, dịp may, duyên hạnh ngộ,
Tham Thiền nhập định, trí, tâm giao.
Trang nghiêm, Thanh Tịnh, quy đường tiến,
Tha thứ, thương yêu, mến giúp nhau,
Nhất quyết, Tu hành không gián đoạn,
Nhớ ơn Thầy, Tổ, chuyển tâm mau ./.

***

Cà Mau, ngày 03-05-2008.

NGUYỄN THỊ HOA.

(ÚT HOA)

CHÚNG TA CÙNG TIẾN.

***

Cảm ơn Chị Hoa ở Cà Mau,
"Phước Tâm" Cứu Trợ, như thuở nào,
Nhân đến Thới Bình, làm công quả,
Ghé thăm Bạn Đạo, chuyện lưu giao,
Gia đình bạn Phúc, tiếp quá tốt,
Cũ, mới, bạn mình, biết thương nhau,
Nhắc nhớ, cùng nhau nhớ học LED,
Để Thầy vui vẽ, ta tiến mau à ./.

***

(Họa Thơ kính tặng Chị ÚT HOA -Ban PHÚC và các
BĐ Cà Mau, nhân chuyến Đi Cứu Trợ của Đoàn Từ
Thiện
PHƯỚC TÂM, Tại Huyện Thới Bình, Tỉnh Cà Mau-
3/5/2008).

TP. HCM, ngày 06-05-2008.

Kính Bái,
TRẦN KIÊN HOA.

=====

NHỚ ĐỨC THẦY.

*****

Sóc Trăng có lúa, sen Vàng,
Có người Dân Tộc, có làng Vô Vi.
Có Thầy màu nhiệm, huyền vi,
Trong không mà có, Từ Bi, tràn trề.
Khát mong Thầy có: Ngày về,
Chúng con hạnh phúc, được kẻ Thầy yêu.
Thương Thầy, con cố gắng nhiều,
Công phu luyện Đạo, theo chiều quy nguyên ./.

***

Sóc Trăng, Xuân Mậu Tý- 2008.

DANH THỊ HỒNG VIỆT
(HOÀNG ANH).

(Đăng theo Yêu Cầu của Chị U.H.)

TU TÂM LÀ TU LÀM SAO ?

*****

Mỗi lần làm phép Soi Hồn,
Lắng nghe điển trối, điển dòn về tâm,
Sang qua, ngòi thờ âm thầm,
Giải mê, giải trước, vun mầm tiến tu.
Lặng thinh, thiền định êm ru,
Khai tâm, mở trí, giải mù, quán thông,
Từ đây, giữ hạnh tâm không,
Tu tâm, sửa tánh, mới mong đường về ./.

***

(Thân Tặng cậu Bảy Thịnh - SG).
Cà Mau, ngày 11-04-2008.
ÚT HOA.

====

SÁNG MÃI ĐƯỜNG TU.

(Họa Bài "Tu Tâm- Là Tu làm Sao?" của Chị Út
Hoa - CM).

***

Lắng nghe chị kể Soi Hồn,
Mỗi lần Hành Pháp, Điển dòn về Tâm, (*)
Quý thương Pháp báu âm thầm,
Tiến mau, tiến mãi, sáng lần người Tu.
Hài hòa, thăng giáng êm ru,
Lòng Thiên hóa giải, tâm mù rõ thông,
Chị nay giữ hạnh về "không",
Em chúc mừng chị: "Sáng, Trong" đường về à

..

***

(*) Thượng Chân Tâm.
TP. HCM, ngày 06-05-2008.

Kính Bái,
BẢY THỊNH - TẤN BÌNH.

THÔNG BÁO cho quý bạn đạo tại Mỹ tham dự Đại Hội Điển Tiến 2008:

Du lịch sang Canada

Trường hợp quý bạn đạo thường trú ở Mỹ (Permanent Resident) đã có thẻ xanh, khi du lịch sang Canada, không cần xin visitor visa. Quý bạn chỉ cần trình thẻ xanh và sổ thông hành (tỉ dụ như Re-entry Permit hoặc sổ thông hành (passport) cấp bởi quốc gia bạn đang còn giữ quốc tịch). Thẻ thường trú (green card) và Re-entry Permit (hay passport) phải còn hiệu lực ít nhất đến **ngày 28 tháng 5 năm 2009**.

Liên Lạc Ban Ghi Danh

Xin quý bạn đạo ghi danh tại Mỹ lưu ý số phone mới:
Mai Nguyen
Tel. 530.589.1517 hoặc 714.598.7291 (đ. t. cầm tay).
Email: huemai00@gmail.com

Thành thật cảm ơn quý bạn.

Thông báo của Thiên đường Dũng Chí

Chúng tôi vừa gửi giúp hỗ trợ Thầy một số \$ để chi tiêu, với danh sách sau đây, xin nhờ Anh đăng hộ trên TBPTDN giùm cảm ơn Anh.

Các Anh Chị dưới đây thuộc Thiên Đường Dũng Chí :

1-	1-	Anh Chị Trần Minh	\$500.00
2-	2-	Anh Nguyễn Nam	\$200.00
3-	3-	Anh Chị Khưu Cang	\$200.00
4-	4-	Chị Thanh	\$200.00
5-	5-	Anh Chị Tuấn Mai	\$ 50.00
6-	6-	Chị Tân T Huệ	\$ 50.00
7-	7-	Chị Quý Triết	\$ 50.00
8-	8-	Anh Chị Huỳnh V Nam	\$100.00
9-	9-	Di Tuyết	\$100.00
10-		Di Lê T Thới	\$200.00
11-		Quý TĐ Dũng Chí	\$2000.00
12-		Anh Chị Ngô V Lệ	\$1000.00 BĐ Melbourne
13-		Chị Vũ T Bích Liễu	\$ 500.00 BĐ Melbourne

Tổng cộng: \$5150.00 AUS Dollars

Thân Kính,
TM BĐ TĐ Dũng Chí HT HAHVV Sydney-Úc Châu.
Thái Phúc Hải

**Vài giờ ghi vội về Khoá Sống Chung Âu Châu « Viễn-Lưu »
(01-05-2008 tới 04-05-2008)**

Cứ tưởng rằng sau bao năm "xếp bút nghiên lo việc áo cơm" tôi sẽ không còn dịp cầm lại cây bút nữa. Ai ngờ "họa vô đơn chí". Trưa nay (01-05-08) đang đi trong đại sảnh của khách sạn Mercure Lille Metropole (nơi gia đình VôVi Âu Châu và thế giới đang sum họp), tôi chợt nghe tiếng gọi tên mình, quay lại thấy hai anh chị Bảo, Phụng và chị Hải cười toe toét bảo "... thiếu chó thì bắt mèo" nghe hơi lạ, tôi hỏi chuyện gì ? Thì ra kỳ này vì thiếu mặt các văn sĩ thành ra tôi là "con mèo" được chọn để tóm tắt vài dòng trình làng về khoá sống chung Viễn-Lưu này.

Ngày 01-05-08

Cũng như các ngày hội tụ khác của đại gia đình VôVi, những mẫu chuyện bên lề bao giờ cũng thú vị : vì ở tính cách vui hoạt, lạ lùng đôi khi có vẻ "khó tin nhưng có thật", như vài chuyện tôi được nghe kể lại :

- Về chị Ngọc đã đáp máy bay từ Phần-Lan đến Bruxelles, có bạn đạo tại đây đón chị để sang Pháp cùng. Không ngờ người chờ thì vẫn chờ, mà kẻ đến thì không thấy. Sau 3 giờ đợi, các bạn đạo Bỉ đành lên đường... Nghe đâu chị Ngọc đã đến phi trường Bruxelles nhưng lại kẹt trong căn phòng nào đó mà không ra được (chắc chị đã niệm phật dữ lắm !) cuối cùng khi chị ra thì chỉ có một mình. Vậy mà sau đó chị cũng đến Pháp bình an dù không nói được tiếng Pháp nào. Phục chị thật.
- Và chuyện anh Jeannot bạn đạo Paris. Sau khi bằng lòng đổi cho anh Alain Canitrot chỗ ngồi trên xe của chúng tôi và cầm giấy xe lửa của anh Alain đi Lille. Giờ khởi hành là 10 giờ 58, mà anh cứ tỉnh bơ đứng chờ vì yên chí là sẽ đi chuyến 11 giờ 58. Bao lâu sau mới giật mình thì ôi thôi đã "nhỡ tàu"

đành vui vẻ mua vé khác để đến nơi một giờ sau đó.

Thật là mừng cho bạn tổ chức vì họ vẫn lo đến giờ tụ họp mà vẫn còn ai đó kẹt lại dọc đường... Cảm ơn Bề Trên đã giúp anh chị em chúng con.

Sau buổi ăn chiều vui vẻ, tíu tít chào hỏi nhau trong niềm vui sum họp, chúng tôi kéo nhau đến phòng họp để nghe bạn tổ chức trình bày về chương trình của khóa học. Thành linh, điện thoại cầm tay reo ; anh Bảo "allo,... xin chờ 10 phút" sau đó anh chạy ra khỏi phòng họp - mọi người đưa mắt nhìn nhau tự hỏi...??? Thật ra, anh chạy về phòng lấy máy vi tính (laptop có webcam). Và một sự bất ngờ vượt quá sự mong đợi : Thầy sẽ đến thăm chúng ta qua phương tiện điện đàm với hình ảnh. Tiếng reo mừng òa lên, mọi người lính quýnh... cả trăm cặp mắt đổ dồn về màn ảnh, nóng lòng tìm lại hình bóng Thầy yêu sau bao ngày xa cách.

Và rồi Thầy xuất hiện, lòng tôi chùng xuống và không cầm được nước mắt khi thấy Thầy cầm khăn lau nước mắt bên kia. Thay bạn đạo anh Bảo vấn an Thầy và xin phép cho từng người được lên đánh lễ Thầy, ơ sao mà cảm động ! Anh Bảo cũng xin Đức Thầy một lời tuyên bố khai mạc cho khóa học ngày mai và Thầy đã ban cho chúng ta một huấn từ, lưu lại mãi ngàn sau : "Bạn đạo sum họp là khai mạc".

Tuy mệt mỏi nhưng Thầy vẫn ngồi lại với chúng tôi gần một giờ. Và sau khi mời Thầy đi dùng cơm chiều, chúng tôi cùng nhau xoay ghế về hướng nam bắt đầu " ăn điền". Thành tâm con cầu xin Thượng Đế ban ân phước cho Đức Thầy của con sớm bình phục, để thỉnh thoảng được nhìn lại Thầy vài phút là đủ cho con có thêm sức mạnh và niềm tin trên bước đường con đi.

Thật là cảm động khi nghe anh Bảo kể lại là trước đó anh có gửi cho Thầy chương trình và giờ giấc để Thầy xem và nếu tiện xuất hiện một chút. Và hai hôm trước ngày nhập khoá anh còn điện thoại dặn anh Dominique nếu đến ngày đó Thầy không nhắc tới thì thôi, đừng nhắc gì hết. Ai ngờ Thầy vẫn còn nhớ như in và chính Thầy đã chờ đến giờ sinh hoạt "ra lệnh" anh Dominique bắt cầu liên lạc. Cho thấy, dù xa xôi, dù trong tình huống nào, khi ta nghĩ đến Thầy, là Thầy sẽ đến với ta.

Ngày 02-05-08

Buổi sáng ai nấy đều chỉnh tề kéo đến phòng họp để làm lễ khai mạc. Sau 30 phút niệm phật, chúng tôi 116 bạn đạo từ các quốc gia Anh, Thụy Sĩ, La Réunion, Mỹ, Đan-Mạch, Phần-Lan, Bỉ, Đức và Pháp cùng hướng về bàn thờ VôVi đánh lễ và cầu xin sự quang chiếu của Bề Trên. Trên khán đài, đại diện các quốc gia Âu Châu đứng ra tổ chức Khóa Sống Chung, Chị Trần Thị Xuân Thu (Đức), Anh Bùi Thanh Tâm (Bỉ), anh Lê Thành Lợi (Dan Mạch) và anh Huỳnh Minh Bảo (Pháp) đứng trước bàn thờ xin phép Bề Trên khai mạc.

Chúng tôi đã bàn cãi, mổ sẻ về đề tài "Viễn Lưu" mà Đức Thầy đã ban cho. Mỗi người mỗi ý, thật sôi động. Biết bao là sự uỷ thác, mong đợi của Thầy khi đặc tên cho khóa học đầu tiên vắng sự hiện diện của Người. Viễn là vĩnh viễn, mãi mãi. Lưu là lưu giữ : lưu giữ mãi lời thuyết giảng, dạy dỗ vàng ngọc của Đức Thầy. Lưu giữ mãi sự đoàn kết và tình yêu thương giữa huynh đệ tị muội. Và cũng lưu truyền lại cho đời sau "Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp" quý giá này bằng các phương tiện kỹ thuật hiện đại mà chúng ta đang có.

Sau buổi chung thiên, tất cả vui vẻ cùng nhau thưởng thức bữa ăn chay hấp khẩu vị (cảm ơn sự lựa chọn thực đơn của anh Bảo). Sau giờ cơm, thay vì về phòng, tôi lang thang ngoài sân trước khách sạn thì gặp hai chị Marie Pierre và Annie, hai chuyên viên trang trí của hội và chính họ đã chọn phù hiệu cho khoá học kỳ này. Vợ xin hai chị cho vài lời giải thích ngắn gọn để chúng ta được hiểu rõ ràng hơn ý nghĩa của sự lựa chọn này :

- Viên kim cương tượng trưng cho sự trường tồn, vĩnh viễn. Kim cương còn có giá trị ở sự tinh anh,

bất hoại như Thầy của chúng ta.

- Hoa sen trắng cũng biểu hiệu cho sự trong trắng không nhiễm trần. Và ngôi sao chiếu sáng bên trên biểu hiệu cho hào quang vô tận của Đức Thầy, cũng là ánh sáng trường tồn vĩnh viễn của VôVi. Thật là thâm thúy phải không quý vị.

Buổi hội thảo chiều nay là ôn lại "Phương Pháp Công Phu". Một đề tài hữu ích vì đây là dịp ôn lại những gì mình đã làm đi làm lại trong bao nhiêu năm đã thành thói quen. Và biết đâu thông lệ cũng đôi khi có vài lệch lạc hay quên sót. Rất tiếc, thì giờ quá ngắn nên không thể nào thảo luận hết đề tài. Hy vọng khoá sống chung năm tới ban tổ chức sẽ không quên cho chúng ta có dịp ôn lại đoạn tiếp.

Buổi tối chúng tôi được dự buổi văn nghệ "cây nhà lá vườn". Tuy không nói ra, nhưng lòng ai cũng ao ước một "phép lạ" xuất hiện. Mà có thật. Niềm vui òa vỡ, tiếng vỗ tay muốn bẻ phồng hộp khi anh Bảo tuyên bố : Đức Thầy sẽ đến chung vui với chúng ta. Anh Toàn cầm micro vui vẻ thông báo "... chương trình văn nghệ của chúng ta có Đức Thầy tham dự sẽ bắt đầu đêm nay và chắc sẽ chấm dứt tối mai... hi hi". Các ca sĩ "tài tử" có dịp hát cho Thầy nghe. Ngoài "cô ca sĩ" người Pháp Ghislaine hát nhạc Việt lưu loát, giọng trầm bổng, du dương, tiếng vỗ tay không dứt và yêu cầu chị phải hát thêm bài nữa. Cũng thật hay. Hội ái hữu Pháp còn có thêm vài "mâm non" khác : ba nữ ca sĩ « Phương Tây » (Annie, Marie Pierre và Marie Laure), Kim-Phụng và "nam ca sĩ" Jacquot" vì thương Thầy nên lên hát cho Thầy nghe !

Thay vì chương trình chấm dứt 22 giờ 30 đã kéo dài đến 0 giờ. Sau khi mời Đức Thầy đi nghỉ và từ giã Thầy. Chúng tôi chuẩn bị một buổi chung thiên trong thanh nhẹ, tràn đầy tình thương và hình bóng của Thầy.

Ngày 03-05-08

Bắt đầu một ngày mới, sau buổi ăn sáng và niệm phật, chúng tôi cùng nhau hội thảo về đề tài "Tiểu thiên địa và luyện đạo" rất bổ ích. Các bạn đạo lần lượt lên góp ý. Người ngồi ở dưới "chấm điêm". Ai không đi ngược với lời giảng giải của Thầy là được "điểm cao". Chúng tôi ôn lại tiểu thiên địa bằng hình vẽ kèm lời giảng của Thầy (cũng cảm ơn anh Thắng đã bỏ công sưu tầm để cho chúng ta những dẫn giải, phụ chú đầy đủ làm sáng tỏ hơn bài học). Rất tiếc cũng như hôm qua, đề tài cũng bị gián đoạn vì thời gian hạn hẹp. Thêm một lần hy vọng ở khóa sau ???

Khóa sống chung năm nay, đặc biệt với sự khéo tổ chức chúng tôi có được chuyến du ngoạn bằng autocar sang Bruges (Bỉ), thành phố được mệnh danh "Venise của miền Bắc Châu Âu". Đây là một thành phố nhỏ êm đềm và nhiều kinh rạch. Du khách sẽ được ngồi thuyền dạo trong thành phố. Cũng xin đừng quên thưởng thức chocolat. Vì đây là quê hương của chocolat nổi tiếng nước Bỉ. Một lần đi chơi để biết thêm đây đó, một lần nói thêm tình thân bạn đạo với nhau, quả thật không uổng ! nhất là... vừa túi mọi người nữa (như anh Bảo đã dí dỏm tuyên bố "không có chuyến du lịch nào rẻ hơn nữa phải không các bạn" (Chỉ đóng 7,50 euros mỗi người).

Thật là "đi dễ khó về", nên mặc dù có hẹn nhau 17 giờ 50 tại autocar mà mãi đến 18 giờ, hơn 100 cái cổ cò vẫn còn dài ra mong ngóng vài cánh cò lạc đàn... Cuối cùng đâu cũng vào đó, tất cả đầy đủ, xe chuyển bánh trở về. Thầy ơi có phải dù bất cứ đâu, dù rằng Thầy có hiện diện hay không Thầy cũng không bao giờ bỏ rơi một đứa con nào. Chỉ có các con muốn bỏ Thầy, chứ Thầy không bao giờ muốn bỏ các con ! Tôi chợt nhớ đến câu hát "... ời lòng cha nhọc nhằn gian lao là thế, sớm lo cho con..." mà ba bạn đạo nữ người Pháp dù với phát âm trợ trợ cũng đã cố gắng hát để ca ngợi tình cha và lòng yêu cha của họ trong đêm qua... lòng tôi thấy rung rung.

Về đến khách sạn, tuy hơi mệt mỏi vì chuyến đi hồi chiều ; nhưng mọi người cũng lần lượt đến phòng họp đầy đủ : vì đây là đêm họp mặt cuối - vì đây là buổi sinh hoạt đặc biệt mà từ trước tới giờ chưa từng có ở một Khóa Sống Chung nào khác - và vì đây còn có một hy vọng khác, dù thật là mong manh...

Buổi " thuật chuyện về Thầy " sắp bắt đầu. Trong khi các anh ban kỹ thuật chuẩn bị máy móc và niềm hy vọng mong manh ấy lớn dần... lớn dần... Rồi Thầy xuất hiện ! Một lần nữa, Thầy ngồi đó hiền từ, không nói vẻ hơi buồn có lẽ vì Thầy đau nhiều. Trước mặt chúng con Thầy gắng gượng cho chúng con yên lòng, nhưng thật sự Thầy đã phải kềm chế bao nhiêu sự đau đớn, dày vò của con bệnh... Tôi tự hỏi, tại sao có những người trái tim làm bằng cái gì mà họ có thể không một chút động lòng trước một người cha già đã từng cho họ tất cả !? Rồi mọi xúc động cũng qua đi và mọi người lần lượt lên kể chuyện cho Thầy và bạn đạo nghe. Thật vui và cũng thật cảm động. Cùng nhau chia sẻ và từ nơi đó cho chúng ta những bài học quý giá.

Phần cuối chương trình anh Toàn đề nghị " Tối qua chúng ta đã hát cho Thầy nghe, vậy Tối nay Thầy sẽ hát cho chúng ta nghe ". Anh mở máy. Giọng Thầy sang sảng cất lên : ô hé, ô hé,... trong nguyên tác đầu tiên. Tôi triền miên sống lại kỷ niệm đêm nào trong khóa học tại thiền viện Quy Thúc, khi Thầy vừa sáng tác bài hát này. Còn nhớ lúc ấy anh chị em chúng tôi đang quây quần nói chuyện vui trong phòng thiền thì Thầy hớn hờ bước vào với bài Ô hô, Ô hô trên tay. Thầy nói : "Tao sẽ tập cho tụi bay hát bài này, đây là nhạc của tiên giới đó nghen..." tôi không nhớ hết lời Thầy nói đêm đó, đại khái có vậy. Và từ đó trở đi, do sự đóng góp của các nhạc sĩ âm điệu bài hát đã thay đổi khác hơn và tên cũng được đổi thành " Kỷ- Nguyên-Di-Lạc". Thầy ơi, hình ảnh của Thầy trong đêm dạy chúng con hát bài Ô hô Ô hô ở Thiền Viện Quy Thúc vẫn còn sống động mãi trong con và mãi mãi...

Thầy đến từ giả chúng con đêm nay, ngày mai ai trở về nhà này với công việc làm, với nghiệp quả đang mang và với bao nhiêu khó nhọc khác của đời sống... đã tạm quên trong mấy ngày nay. Hình ảnh Thầy sẽ là hành trang cho chúng con trên suốt hành trình, và giúp con thêm can đảm và sức chịu đựng.

Ngày 04-05-08

Ngày chia tay đã đến, một thoáng buồn và tiếc nuối ngày vui sao quá ngắn. Một số bạn đạo ao ước Khóa Sống Chung sau nếu có thể kéo dài một tuần lễ thì hay hơn. Ở đó chúng ta có thể đào sâu đề tài tu học và huynh đệ tí muội cũng có dịp gần nhau lâu hơn. Ban tổ chức nghĩ sao ???

Mọi cảm nhận về một cuộc tổ chức gần như hoàn hảo (vì nếu hoàn hảo thì không còn cố gắng nữa phải không quý vị). Cảm ơn rất nhiều ở sự hy sinh đóng góp của ban tổ chức (nhiều nhất là anh Bảo), ban kỹ thuật, ban tiếp tân, ban vận chuyển, ban trang trí và nhiều nhiều các sự đóng góp vô danh khác. Mọi tâm lòng đều chung hướng về Trời Phật, Đức Tổ Sư, Đức Thầy bằng sự biết ơn vô vàn. Cùng nhau cầu xin một ngày hội tụ trong thương yêu và đầy tinh thần học hỏi, xây dựng vào năm tới.

Quý mến,

Ngô Thị Bích Ngọc

Khánh Thành Tân Trang Thiền Viện Vĩ Kiên

Được ban chấp hành báo tin trước một tuần lễ vào ngày 4 tháng 5 năm 2008 là ngày tái khánh thành thiền viện Vĩ Kiên chúng tôi tại thiền đường Thanh Hòa cùng nhau thiền hướng tâm để ngày khánh thành sẽ được thành công tốt đẹp cho đúng với câu "*Trời không phụ lòng kẻ có tâm*". Sáng chủ nhật, trời đẹp, không gian đang đắm chìm trong bầu không khí thanh tịnh, những chiếc xe nối đuôi nhau đang từ từ lăn bánh hướng về núi Arrowhead. Lòng tôi bắt đầu nôn nao, những khúc phim lịch sử lại lần lượt quay lại trong tâm trí tôi: nào là những giây phút tuyệt vời với những buổi thuyết giảng của Đức Thầy Vĩ Kiên, nào là chứng kiến những cuộc thăng trầm và những bài học thật quý báu, nào là những ngày thanh lọc súc ruột. Ôi bao những kỷ niệm vui buồn đó tôi không bao giờ quên được, vừa nghĩ tới đây thì bánh xe đã lăn tới cổng thiền viện lúc nào tôi cũng không biết nữa.

Nhìn lên ngôi biệt thự, phải nói là biệt thự vì nó quá lớn và quá cao tọa lạc trên một ngọn núi ở độ cao 5,000 ft được khép mình nhưng không kém phần hùng vĩ sau hàng cây thông mọc thẳng tắp như những người quân tử *đầu đội trời, chân đạp đất*. Thiền viện được xây cất theo lối kiến trúc văn minh, trang hoàng thật thanh tao và đẹp mắt. Phòng thiền được nối rộng ra với hai phòng thiền nam và nữ nối liền tạo thành một đại giảng đường chứa khoảng trên 200 bạn đạo. Phòng Thầy thì hết chỗ chê ! “Hotel 6 Sao” mà ! Tại sao lại gọi “Hotel 6 Sao” như thế là vì 6 chữ Nam Mô A Di Đà Phật bao phủ khắp cả căn phòng. Nhìn từ ban công ngó xuống là cả một rừng hoa thi nhau đua nở đã thâm cảm ơn Thượng Đế được trồng nơi đất lành để rù nhau tu học và thăng tiến.

Buổi lễ được cử hành thật đơn giản nhưng không kém phần trang nghiêm. Khoảng hơn 100 bạn đạo quy tụ về để mừng ngày tái khánh thành. Anh Hội Trưởng Dương Như Tùng kính chào mừng Đức Thầy và quý Bạn Đạo, người rất trẻ và rất hăng say trong công việc, nhẹn nhục cũng không kém. Được Đức Thầy trao chìa khóa vàng là “*Tuổi trẻ tu thì dễ nhẹn nhục hơn*”. Tiếp theo thì anh Tùng cảm ơn Trời Phật, Đức Tổ Sư Đổ Thuần Hậu, Đức Thầy, Sơn Thần Thổ Địa, các cụ Hội Trưởng, Ban Chấp Hành, và các Bạn Đạo địa phương, và Bạn Đạo phương xa đã ban chiếu, ủng hộ, đóng góp, cũng như giúp đỡ cho mọi việc được thành công. Anh Lê Văn Lạc, chắc có lẽ chúng ta ai cũng biết, công quả công trình thì quá ư là nhiều, được mời lên kể lại tiểu sử của thiền viện đã được thành lập 25 năm qua. Ngày đặt viên đá đầu tiên thật không ngừng rơi lệ khi nghĩ đến công lao của Đức Thầy đã hạ mình hy sinh rất nhiều cho chúng ta có được một nơi kang trang để tu học, một kỳ công cho hậu thế. Ôn này, chúng con không biết làm sao để đền đáp công ơn của Đức Thầy.

Sau đó là phần phát biểu cảm tưởng của bạn đạo. Anh Thanh Hòa bất ngờ được mời lên phát biểu cảm tưởng. Anh nói không văn chương cho lắm nhưng rất thực lòng. Anh cảm thấy rất xấu hổ vì nhà ở xa không giúp ích được gì cho thiền viện. Anh rất cảm động khi thấy các anh, các chị bạn đạo đã bỏ công, bỏ của, tu sửa và bảo trì để Thiền Viện Vĩ Kiên lúc nào cũng vĩ đại và kiên cường theo đúng như tên mà Đức Thầy đã đặt cho. Tiếp theo là anh Hùng Phong lên phát biểu cảm tưởng. Anh Phong nhắc lại những anh em đã ra đi nhưng đặc biệt là anh Phạm Hữu Bằng, quản lý đầu tiên của thiền viện. Anh Bằng lúc nào cũng vui vẻ với mọi người, mặc dù công việc rất nhiều nhưng anh luôn luôn lấy hai chữ “*phục vụ*” làm kim chỉ nam cho cuộc đời của anh. Tôi còn nhớ mỗi lần nhắc đến anh là nhớ đến giọng cười bất hủ, một giọng cười làm phá tan đi những ưu tư buồn chán. Mặc dù anh đã ra đi nhưng tâm long phục vụ, khiêm nhường của anh vẫn ở trong tâm mọi người. Sau đó, trưởng ban hợp ca Vô Vi là anh Thuận với giọng truyền cảm đã đưa tâm hồn con người vào cõi hư không bằng bài hát “*Con Đường Vô Vi*” với lời thơ của Đức Thầy Vĩ Kiên. Lòng tôi lâng lâng như hòa nhịp với lời thơ đầy ý nghĩa, với giọng nhạc thật kiêu hùng, thật sống động, thật hào hùng, thật thương yêu và tha thứ. Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp đã thật sự đưa hồn tôi vào cõi chân không và thân tôi được ngập tràn đầy nhựa sống.

Tiếp theo là anh Hoàng Long, quản lý thiền viện, người đã từng ôm ấp những thương đau, những vui buồn, những hàm oan, mặc dù không được khỏe mạnh nhưng lúc nào cũng hăng hái và ôn tồn với mọi người. Anh có nụ cười thật độ tha. Không biết tại sao hôm nay điển anh có ở đây mà mạnh thế, dám đứng trước kiếng Vô Vi nói lên những lời thật hùng hồn “*Cầu xin ơn Trên ban phước lành cho bạn đạo tu theo PLVVKHHBPP giữ trước sau như một. Nếu như sau này, dù 100 năm hay 1000 năm, chúng sanh có ai đi sai lạc, xin bên Trên nhắc nhở và điều dắt cho chúng con trở lại đường chính giác mà Đức Ông Tư và Đức Thầy dựng lên.*”

Chị Khế cũng cùng một ý tưởng như anh Hoàng Long mong mọi người cùng nhau hành đúng pháp Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định. Chị nói “*Thiền viện là nơi quy hội tâm linh rất linh thiêng. Chị có rất nhiều ấn chứng khi tới thiền viện này nhưng chị không tiện nói ra vì mỗi người tự biết lấy mình, không cần phải nói và cũng không được quyền nói. Những ấn chứng đó là để dạy mình cố gắng lo tu nhiều ơn, thức tỉnh nhiều hơn.*”

Người có công lao nhiều nhất trong việc xây cất và tu bổ thiền viện là em Thanh Thảo, một bạn đạo trẻ đầy nhiệt tâm. Em không nói rành tiếng Việt, phải viết ra giấy để tâm sự cùng bạn đạo. Em kể lại những chuỗi ngày bắt đầu bắt tay làm việc. Em thật ngỡ ngàng không biết làm gì. Nhưng sau khi thiền

định hướng tâm về Đức Thầy thì em có đầy đủ nghị lực và dũng cảm để vẽ họa đồ và chương trình thật dễ dàng. Thấm thoát trong vòng một năm mà em đã hoàn thành một công trình vĩ đại thật đáng khâm phục. Đức Thầy đã quang chiếu thanh quang thật nhiều cho em, em kể lại và nói không lên lời vì rung rung trong xúc động làm cảm động tất cả bạn đạo tham dự trong giảng đường. Vui thay và lành thay các bạn đạo trẻ đã thấu hiểu được sự mầu nhiệm của pháp lý Vô Vi sẵn sàng dẫn thân phục vụ vô quái ngại đi đúng đường hướng của Đức Thầy đã vạch sẵn. Mong các thế hệ sau ai nấy đều biết đến Vô Vi mà tu hành, cố gắng tạo công trình và công quả. Tre già măng mọc. *Ngọn lửa thiêng Vô Vi muốn là ngọn đuốc soi đường phải cần có những khúc củi mới thì ngọn lửa đó mới cháy mãi và liên tục được.*

Cuối cùng là lễ thượng kiếng Vô Vi. Tôi thì cũng tham lắm, nghe thầy nói chỗ nào có thượng kiếng Vô Vi là điển Quan Thánh sẽ xuống mạnh cho nên tôi đến rất lệ để hưởng điển! Mà thật sự đúng thật, điển rất mạnh và bộ đầu rút rất nhẹ nhàng làm tôi cảm nhận được Đức Thầy đã tới và ban ơn điển rất nhiều cho những ai thành tâm. Mặc dù không có mặt Đức Thầy nhưng ai nấy đều mặt tươi, mày sáng; hớn hở vui mừng, cười nói huyền thuyên như một đại gia đình thật ấm cúng và nồng thắm. Anh em đoàn kết trong xây dựng thì mới có ngày nay, không hổ thẹn với danh xưng “*Vĩ Kiên*”. Sau cùng, anh Khanh trong ban tu học ở thiền viện lên tiếng kính mời các bạn đạo trên thế giới nếu có dịp đến nam Cali thì đừng quên ghé thăm thiền viện: một nơi kang trang tốt đẹp, không khí trong lành và lý tưởng để quên đi những chuỗi ngày mệt nhọc của cuộc sống trần gian.

Chị Quyên, thủ quỹ của hội, báo cáo tài chánh thật rõ ràng mặc dù được đền bù bởi bảo hiểm nhưng quỹ vẫn còn thiếu hụt khoản \$16,000 U.S. , nhưng Quyên có tâm và có tài thì từ từ rồi mọi việc cũng xong Quyên nhỉ ! Đâu cũng vào đó, Bề Trên chứng tâm thành thì mọi sự đều sẽ êm đẹp.

Buổi chung thiền thật thanh nhẹ được tổ chức tại phòng thiền vừa được lót lại bằng sàng gỗ thật bóng loáng và sang trọng. Đó là do những bàn tay khéo léo của các anh Long, anh Minh, anh Lạc, anh Trần, anh Sáng, anh Tiếng, anh Phong, chị Mai, chị Út, chị Bích, chị Trắc, em Hạnh, Hồ Hằng, và một số bạn đạo trẻ khác tôi không nhớ hết tên. Cây nhà lá vườn mà tạo thành một mái ấm tình thương thật là hãnh diện cho nam Cali có được một số đông bạn đạo trẻ không nói nhiều mà chỉ âm thầm phục vụ, làm việc đúng theo tôn chỉ của Đức Thầy lấy thực hành là chính. Tôi thầm cảm ơn Bề Trên đã cho tôi được biết đến pháp lý này mà thực hành, giúp tôi rất nhiều từ đời cho đến đạo. Tâm tôi được an lành mỗi khi gặp những động loạn của cuộc đời, thân tôi được khỏe mạnh hơn xưa và chung quanh tôi lại còn có những bạn đạo thật thân thương.

Buổi thiền vừa chấm dứt thì mùi phở chay cũng vừa bay tới từ nhà bếp thật thơm và ngon đầy mùi vị quê hương. Các bạn đạo quây quần bên nhau trong căn nhà bếp vừa được nói rộng nay có thể chứa được khoảng hơn 100 người. Nhưng món ăn như bánh da lợn của bác Tảo và pizza, mì xào, chè đậu, chè thưng, trái cây, v.v... của các chị nhà bếp thật hấp dẫn cũng được bạn đạo thương yêu và độ hết mình.

Tới đây thì bài cũng khá dài, trước khi ngừng bút con xin đội ơn Đức Tổ Sư Đỗ Thuận Hậu, Đức Thầy Vĩ Kiên đã sáng lập và truyền đạt pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cho chúng con có được ngày hôm nay bình an từ tâm lẫn thân, biết quý trọng và thương yêu mọi người, biết đem an hòa vào nơi tranh chấp, biết đem chân lý vào chốn lối lầm, biết đoàn kết và tu sửa để không khỏi phụ lòng Đức Tổ Sư và Đức Thầy. Con cũng không quên kính chúc Đức Thầy được mạnh khỏe để một ngày nào đó thầy về Vĩ Kiên nghỉ ngơi tại căn phòng mới tân trang của thầy. Chúng con mong ước là ngày đó đến thật là gần thầy nhé.

Kính chúc ban chấp hành và ban điều hành thiền viện ngày một thăng hoa và tu hành tinh tấn.

Kính chào,
Thanh Hòa
Viết tại T/Đ Thanh Hòa, San Diego
5/5/2008

Hạnh Chanh Tươi

Có ai thương-tưởng kiếp chanh chưa ?
Khi nước vắt xong sống kiếp thừa...
Mòn-mõi đợi chờ duyên nắng ấm
Hồi-sinh trở lại để người ưa !

Gió thuận mưa hòa chanh tốt tươi,
Tinh-hoa Trời Đất hiển-dâng người ;
Đa-mang sinh-tổ cho người bẽ,
Rao bán chanh tươi giữa chợ đời.

Người mua bóp nắn trước khi mua ;
Trả giá tới lui ý mới vừa !
Lập-hạnh chanh tươi đành nhẫn-nhục
Để người mua vắt nặn như xưa !

Chanh vắt xong rồi, vỏ ném đi :
Hạt chanh đành chịu kiếp ngu-si,
Nằm bên hè vắng dầm mưa gió...
Đợi lúc xuân sang lại dậy-thì !

Đâm chồi nảy lộc tái hồi-sanh
Trở lại đơm hoa kết trái lành :
Yêu quý nâng-niu người hái bán,
Kẻ mua vắt nước phỉ tình chanh !

Nặn vắt xong rồi, hạt bỏ quên,
Dãi-dầu mưa nắng sống ngoài hiên...
Chanh tươi lại mọc mùa xuân mới,
Kết trái thơm ngon tặng quý hiền.

Chanh tươi lập hạnh sống gian-nan ;
Thâm-lặng bao mùa chẳng thờ-thần,
Chẳng quản thể-nhân lòng bội-bạc,
Chỉ mong tiến-hóa giúp trần-gian.

Chanh tươi thể-hiện tấm gương lành
Đạo Cả Đất Trời chuyển hóa-sanh :
Phục-vụ hy-sinh trong tận-độ,
Xuyên qua vạn trạng giúp quần-sanh.

Tịnh-Xá Gien, ngày 14-02-1995.
Trịnh Quang Thắng.

Bài thơ đăng lại thể theo lời yêu cầu của anh Trịnh Quang Thắng.
TBPTĐN